

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.384/2012/7. szám

A Kúria a dr. Molnár Csilla ügyvéd által képviselt V.P. felperesnek a Dr. Izsák Orsolya Ügyvédi Iroda által képviselt **Pa. Lakásfenntartó Szövetkezet** alperes ellen kizárást kimondó határozat hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Bíróság előtt 26.G.41.462/2010. szám alatt indult és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.592/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélettel szemben a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati perköltséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes az alperesi lakásszövetkezet tagja volt 1973-tól 2010. március 16-áig, amikor az alperes igazgatósága a tagok sorából kizárta. A felperes jogorvoslati kérelme alapján eljáró közgyűlés 1/2010. (V.6.) számú határozatával az alapszabály 90. pontjára utalással ugyancsak kizáró tartalmú határozatot hozott.

A kizárás alapjául az szolgált, hogy a felperes 167.752 Ft közös költség tartozását többszöri felhívás ellenére sem fizette ki. A felperes tartozásai 2003 óta szaporodtak fel, amikor a közös költségbe beépítették a kábel televízióra történt csatlakozás miatti üzemeltetési költségeket, valamint 2007. november 23-án pótbefizetési kötelezettséget írtak elő a tagok számára.

A felperes a közös költségnek a tévéműsor szolgáltatásra ráeső részét azzal az indokkal nem volt hajlandó fizetni, hogy a szolgáltatást nem veszi igénybe, azt nem lehet a közös költségbe beépíteni. A pótbefizetés kivetését ugyancsak jogellenesnek ítélte meg, mivel az sem képezheti közös költség részét.

A közös költség mértéke évenként emelkedett. Az 5/2008. (12.04.) számú közgyűlési határozat szerint, annak mértéke 2008. december 1-jétől a felperes esetében 34.000 Ft lett havonta. A 2010. május 6-án meghozott 6. számú közgyűlési határozat a közös költség mértékét ugyanilyen nagyságban állapította meg. A pótbefizetést a közgyűlés 2007.11.23/1.a. határozatával írta elő 2007. december 1-jétől 2008. november 30-áig terjedő időszakra, melynek felperest érintő havi mértéke 6250 Ft, évi teljes összege 75.000 Ft volt. A közgyűlési határozat szerint a pótbefizetést külön csekken, a közös költségtől elkülönítve kellett befizetni. A pótbefizetés előírásának lehetőségét az alapszabály 91. pontja lehetővé tette. A tévészolgáltatás díját, mint üzemelési, fenntartási költséget az alapszabály 83. pontja értelmében a közös költség magában foglalja. Az ezen költségeket megállapító közgyűlési határozatokat a tagok nem támadták meg.

A 2009. május 27-i közgyűlésen meghozott 6. számú határozat felszólította az igazgatóságot, hogy a költség megfizetésével késedelembbe esett tagokkal szemben kezdeményezzen kizárási eljárást. A felperest 2009-ben két alkalommal szólították fel fizetésre, majd 2010. februárjában ismételten felhívták tartozásai rendezésére. Ilyen előzmények után került sor a 2010. március 16-ai igazgatósági ülésre, ahol az igazgatóság a kizárás felől döntött. Az igazgatósági határozat meghozataláig a felperesnek az alperes kimutatása szerint 134.902 Ft tartozása halmozódott fel, amely az említett két költségelemből tevődött össze. A fenti összeg megfizetése iránt a szövetkezet pert indított a felperessel szemben a Budapesti XX-XXI-XXIII. Kerületi Bíróság előtt. A kerületi bíróság 2.P.XX.22.274/2010/8. számú ítéletével a felperest közös költség megfizetésében marasztalta. Az ítélet azt is tartalmazza, hogy a televíziós szolgáltatás díját már a 2001-ben elfogadott alapszabály is a közös költség részeként kezelte.

A felperes keresetében az igazgatóság határozatát megtámadta, a kizárást kimondó határozat hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy az alperessel szemben nincs fizetési kötelezettsége. Nincs olyan közgyűlési határozat, amely őt fizetésre kötelezhetné.

Az alperes a kereset elutasítását kérve előadta, hogy a pótbefizetést közgyűlési határozat írta elő, a műsorszolgáltatás díja pedig fenntartási költség, amit az alapszabály szerint fizetni kell.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az alperes kimutatásainak átvizsgálása után arra a következtetésre jutott, hogy a felperest mindkét címen fizetési kötelezettség terhelte. A nemfizetés tényét valójában a felperes sem vitatta. Az elsőfokú bíróság a döntését a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény (Lszt.) 9. § (1)-(2) bekezdésére, 34. § (1) bekezdésére, 38. § (1) bekezdés b) pontjára, 42. § (1) bekezdés a) pontjára, 15. § (1) bekezdésére, 46. § (1) bekezdésére, az 56. § (1) bekezdés 1) pontjára, valamint az alapszabály 65., 90. és 91. pontjaira alapította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak indokai alapján helybenhagyta. Az ítélet tábla indokolása szerint a költségek viselését, illetőleg fizetését előíró közgyűlési határozatok megtámadására nem került sor, így azok tartalma nem vizsgálható. Az ügy eldöntése szempontjából pedig nincs jelentősége annak, hogy a pótbefizetések utóbb esetleg visszafizetésre kerültek-e vagy sem. Mindezek alapján helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelmében írtak szerint változatlanul fenntartotta azt az álláspontját, hogy nem kötelezhető olyan költség megfizetésére, amely mögött nem áll szolgáltatás. A kábeltelevízió műsorszolgáltatását nem veszi igénybe, más műsorszolgáltatóval áll már huzamosabb ideje szerződéses jogviszonyban. Az alperes műsorszolgáltatója egyébként műszakilag is rendkívül gyenge teljesítményt nyújt. Az alperesnek pedig csak arra vonatkozóan volt közgyűlési határozata, hogy a televíziószolgáltatás biztosítása érdekében szerződést kössön, de arra nézve már nem volt határozat, hogy ezt a szerződést kívül, milyen ellenszolgáltatás fejében fogják megkötni. Kezdetben ezt a költséget fizette, majd miután nem vette igénybe, ezt levonta a közös költség összegéből és az így lecsökkentett közös költséget utalta át havi rendszerességgel az alperesnek.

A pótbefizetéssel kapcsolatban előadta, hogy rossz gazdasági döntés eredményeként kényszerült az alperes arra, hogy a tagokkal pótbefizetéseket teljesíttessen, célszerű gazdálkodás esetében erre nem kerülhetett volna sor. A 2007. novemberi közgyűlésen nemcsak a havi 6250 Ft pótbefizetést vetették ki a tagokra, hanem a közös költséget is megemelték 4500 Ft-tal. A megemelt összeget fizette, a 6250 Ft-ot azonban nem hajlandó kifizetni, mert ez az összeg nem a közös költség része. Mivel a fizetési kötelezettségeit rendszeresen teljesítette, ezért kizárására sem kerülhetett volna sor.

Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsősorban a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasítását kérte. Ebben a körben utalt a Pp. 23. § (1) bekezdés ec) pontjára,

melynek értelmében a cég határozatainak bíróság előtti megtámadása esetében nincs helye felülvizsgálatnak, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését indokai alapján helybenhagyta. Miután adott esetben ez történt, ezért a felülvizsgálati kérelem elutasításának van helye a Pp. 271. § (4) bekezdés a) pontja, illetőleg 273. § (2) bekezdés a) pontja értelmében.

Az ügy érdemére nézve előadta, nem helytálló a felperes felülvizsgálati kérelmében foglalt előadás. A tévészolgáltatás díja az alapszabály rendelkezése szerint a közös költségnek a része. A pótbefizetés kivetésére pedig az alapszabály ad lehetőséget. Kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

A felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A Kúria elsősorban az alperes által előadott azon körülményt vizsgálta, hogy az adott ügyben van-e lehetőség felülvizsgálati kérelem előterjesztésére. A Pp. 271. § (4) bekezdés a) pontjára történt alperesi hivatkozás szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre utalással hagyta helyben, a cég szervei határozatának bírósági felülvizsgálata iránt indított perekben (Pp. 23. § (1) bekezdés ec.) pont). A Pp.-nek ez az új szabálya a 2012. évi CXVII. törvény 8. §-ának módosító rendelkezése, valamint 130. § (3) bekezdése következtében 2012. szeptember 1-jén lépett hatályba. A módosító rendelkezés hatályba léptetéséről szóló 17. § kimondja, hogy a Pp. 271. § (4) bekezdését a hatályba lépést követő 60. nap után jogerőre emelkedett határozatok tekintetében kell alkalmazni. A Pp. 271. § (4) bekezdés a) pontja tehát, csak olyan ügyekben alkalmazandó, ahol a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet jogerőre emelkedésének időpontja legkorábban 2012. november 1-jén következett be. Mivel az ítélet tábla az ítéletét 2012. április 20-án hozta meg, a felperes felülvizsgálati kérelme elbírálásának nem volt akadálya.

Az Lszt. kizárás időpontjában hatályos 38. § (1) b) pontja értelmében a lakásszövetkezet kizárhatja a tagot, ha a tag neki felróható módon felszólítás ellenére sem teljesíti a jogszabálynak és az alapszabálynak megfelelő módon megállapított üzemeltetési (fenntartási) és felújítási hozzájárulási fizetési, valamint pótbefizetési kötelezettségét. Az Alapszabály VIII. fejezetének 83. pontja, a közös költség felosztásának iránymutatói alcím alatt úgy rendelkezik, hogy e körbe tartoznak a „TV műsorok szolgáltatási és szerzői jogdíjai a közös költségbe belefoglalt költségek”. A 90. pont szerint az összevont üzemeltetési és felújítási hozzájárulást a tagok és nem tag tulajdonosok havi egyenlő részletekben kötelesek a szövetkezet bankszámlájára átutalni vagy befizetni. A 91. pont pedig kimondja, hogy az alaptevékenységből eredő tartozásokért a közgyűlés a tagokat és a nem tag tulajdonosokat pótbefizetésre

kötelezheti. A tévészolgáltatás díját tehát az alapszabály tartalmazza, a pótbefizetési kötelezettséget pedig a közgyűlés 2007. november 23-i közgyűlésén mondta ki. Nem vitás tény, hogy a szóban forgó alapszabályi rendelkezések, illetőleg közgyűlési határozatok egyik tag részéről sem kerültek megtámadásra, így azokat a lakásszövetkezeti tagoknak be kell tartania. Ténykérdés az is, hogy felperes mindezen kötelezettségeinek eltérő álláspontja miatt nem tett eleget.

Helyesen jutottak ezért az eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy az alperes a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, amikor többszöri felhívás ellenére a nemfizető felperest a tagjai sorából kizárta. Az Lszt. rendelkezéseinek megfelelően szabályozza a kizárás kérdését egyébként az alapszabály 65. pontja is. Ennek a megsértésére sem került sor a felperessel szembeni eljárás során.

A Kúria ezért a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperes költségének a megállapításáról a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM r. 2. § (2) bekezdése alapján rendelkezett. E körben figyelembe vette, hogy a csatolt megbízási szerződésben kikötött 84.000 Ft munkadíj, és tárgyalásonként 18.000 Ft + ÁFA díj összeggel szemben a 20.000 Ft + ÁFA munkadíj mutatkozott arányosnak. Ennek a megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2013. április 30.

dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, dr. Bodor Mária sk.
előadó bíró, dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró